

L'Opinió

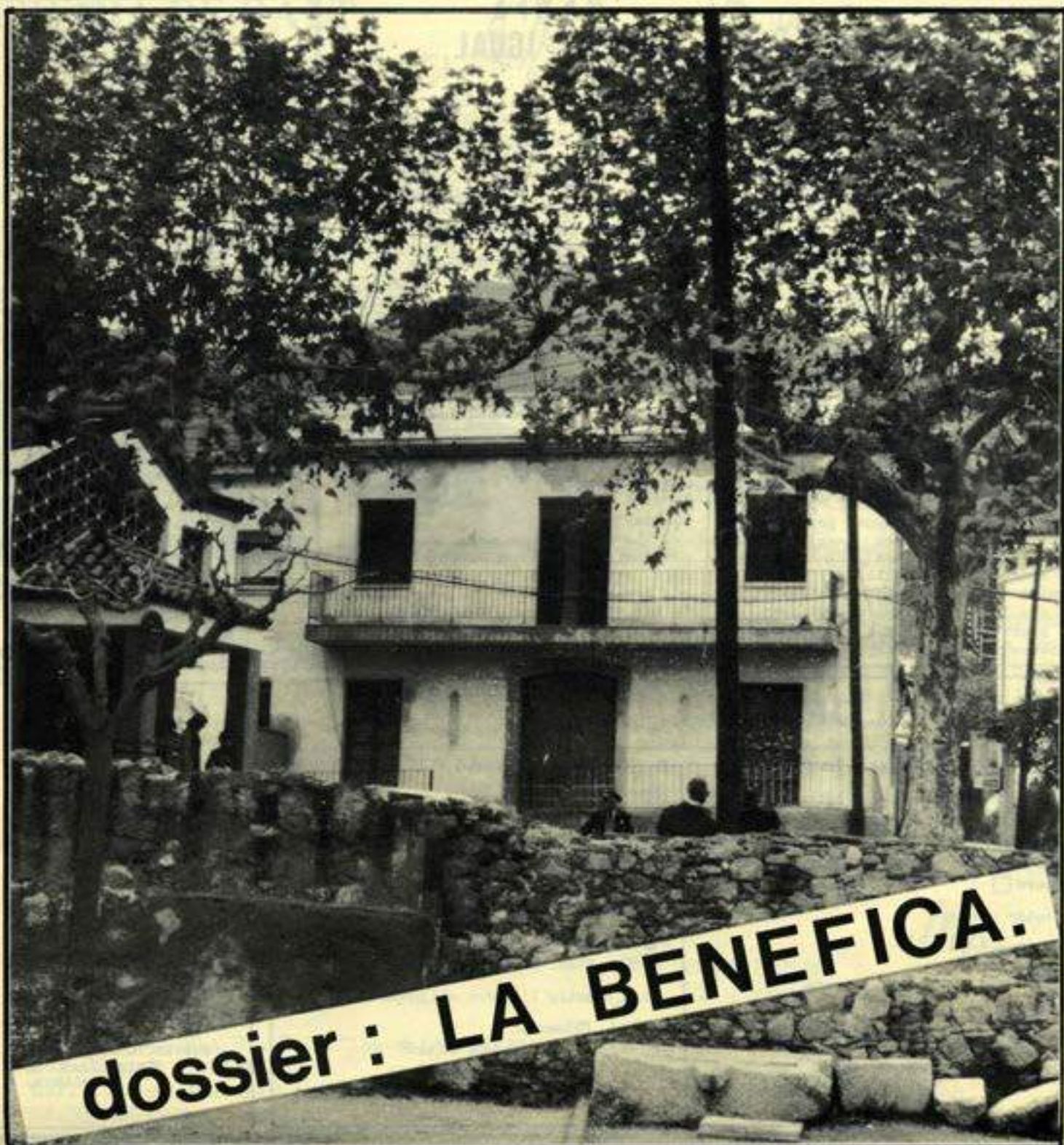
REVISTA de

PREMIA DE DALT

II època.

DESEMBRE • 83

PREU: 35Pts

dossier : LA BENEFICA.

TOPE GUAI

No es mi estilo responder a los rumores. Me imagino que ya lo notasteis en mi forma de escribir. Sin embargo, dado el "mal ambiente" que ha motivado mis declaraciones, pienso que es necesario volver a poner el pico en el papel. Quizás me expresé con cierta brusquedad, en un estilo "pasota", pero es el mío, que le vamos a hacer?. Por otra parte ya advertí mi resistencia a escribir el artículo y que casi me obligaron tirándome de la lengua. Para mí, Premià de Dalt es un pueblo en el que paso solo unas temporadas y así poco puedo considerarlo mi pueblo. No estoy muy "integrado" que digamos. Por eso, para mí y aunque tal vez me pese, el Barrio Cotet es algo que está muy lejos de mi vida. Ya me contarás morena lo que tiene que ver un habitante del Barrio con un veraneante. Esto es lo que pensaba y eso es lo que dije. Que no debe ser así es otra cuestión. Evidentemente lo que no quería hacer era ofender a nadie, y si alguien se ha sentido molesto le ruego que me disculpe. De verdad que no quería crear ningún problema y lo siento tanto por mí, como por la Revista como por los que se hayan sentido aludidos.

Nacho Gabarra.

EL DECRET DE "NOVA PLANTA" I "RENFE"

Som un grup de mestres de l'escola Pública del poble que, complint amb el deure de tot bon ensenyant, s'ha adherit a la campanya de Normalització de la llengua, per aquest motiu tots els nostres escrits adreçats a qualsevol lloc de Catalunya els redactem en català. Així doncs, seguint el nostre costum, el proper dia 17 de novembre varem adreçar un escrit a la R.E.N.F.E. per tal d'aconseguir uns bitllets per a una

excursió dels nostres alumnes. Iquina no fou la nostra sorpresa quan un empleat "MONDO Y LIRONDO" ens boicotejava l'escrit, i amb un to sorreguer ens deia que haurien de redactar la carta en "ESPAÑOL", perquè els tràmits de traducció són lents, i que molt segur els bitllets no arribarien a temps.

Aïnc, serà possible que després de dues eleccions, un Estatut i un Parlament, encara hagin de mantenir aquesta raça?.

-Grup de mestres de l'Escola Pública de Premià de Dalt.-

RENFE SIEMPRE IGUAL

Soy una de las muchas usuarias de la línea de Cercanías de RENFE, no voy a entrar en la puntualidad de los trenes porque sería una pérdida de tiempo, pero sí sobre el derecho como usuaria de pedir un justificante del retraso ya que así me lo exige la empresa; pues bien, de una manera sistemática se me ha negado en varias ocasiones, parece ser que no tienen la obligación de extenderlo, encuentran a una serie de personas que te sueltan la frasecita "no es culpa nuestra" "son causas mayores". Bien, nadie les culpe a ellos de los retrasos, pero sí de que tienen la obligación de extender un justificante sobre los retrasos que se produzcan y es lamentable que al final si lo quieres conseguir tienes que entrar en una dialéctica violenta y para sacarse el incordio de encima te lo extienden. ¿Es que en tono educado y sossegado no lo extienden?.

Le sugeriría a quien corresponda que tuviera unos impresos preparados para estos casos ya que se repiten con demasiada frecuencia y de este modo nos ahorraríamos comenzar el día con los nervios alterados. J.Barrero.

AVIS: La secció CARTES DEL LECTOR està oberta a totes les opinions i punts de vista que els lectors de L'OPINIÓ vulguin expressar sobre qualsevol tema.

COL·LECTIU ECOLOGISTA BAIX MARESME.

Tots els qui estigueu interessats poseu-vos en contacte amb:
ENRIC TORRES (Premià de Mar).
Telf: 751-76-47
ENRIC GASOL (Premià de Dalt).
Telf: 751-40-17

**Si volem
la Pau,
preparem-la**

Subscriu-vos a L'OPINIÓ

REVISTA DE PREMIÀ DE DALT

Apartat 89 Premià de Mar.

Butlletí de domiciliació bancària

Senyors, els agrairé que amb carrèc el meu compte/llibreta atenguin els rebuts que els presentarà L'OPINIÓ del pagament de la meua subscripció a la revista a partir del número

Títular compte

Banc/Caixa

Nº Compte

Nº Llibreta

Agència

Adreça Agència

Població

Data

Signatura

Butlletí de subscripció

Nom i cognoms

Carrer

Telèfon

Població

Província

Desitjo subscriure'm a cinc números a partir del nº , amb la quota anual

de 175,- Ptas.

de 500,- Ptas. (quota d'ajud)

+ 50,- Ptas. per despeses de tramesa

Faré efectiu l'import mitjançant

Comptat

Telè bancari adjunt

Domiciliació bancària

L'OPINIÓ

REVISTA DE PREMIÀ DE DALT.

Redacció i Administració:
Apartat 89, Premià de Mar

Imprimeix: LA JULIANA
Argentona.

CONSELL DE REDACCIÓ:

Clara Camps, Jaume Cases,
Josep Chincho, Cisa Fuxet,
Fernando Chiva (jr.) Mario
Gomez, Esperança Larray,
Alicia Nicolás, Lluís
Podadera, Xavier Rafanell.

Dep. Leg: B- 2438-81

- SUBVENCIONADA PER LA
GENERALITAT DE
CATALUNYA-

CUINA

Torrò de "Yema" cremat

300 gr. d'ametlles crues ratllades
200 " de sucre "glas"
2 rovells d'ou

Es barreixa bé fins que queda lligat, s'amotlla la pasta dins d'una caixa rectangular, s'espolsa sucre per sobre i es crema amb la pala pastissera ben roenta. Per sobre se li tira un polsim de canyella.

NOTA DE LA REDACCIÓ:

Els col·laboradors no se senten necessàriament, identificats amb la línia editorial de l'OPINIÓ, de la mateixa manera que l'equip de redacció no subscriu necessàriament totes les seves opinions. Aprofitem aquest espai per agrair la seva valuosa aportació al contingut de la revista.

PREMIÀ DE DALT

VI^a FIRA DEL LLIBRE INFANTIL I JUVENIL

Del 26 de desembre 1983

al 28 de Gener 1984

als baixos de l'Ajuntament
(abans escola dels nens)

*

COM cada any, organitzat per l'Associació de veïns amb l'assessorament de la llibreria ROBAPAVES, tindrà lloc la VI^a FIRA DEL LLIBRE INFANTIL I JUVENIL, que s'inaugurarà per Sant Esteve i finalitzarà el 28 de Gener. Dins d'aquesta fira, a més de la venda de llibres, es porta a terme una tasca important i novedosa per el seu plantejament, orientada a introduir als nens al món del llibre.

DINTRE les activitats de la Fira i desde el 26 de desembre al 5 de Gener, de 5 a 7 de la tarda, tindran lloc diverses xerrades sobre el món del llibre i els infants, explicacions de contes i sessions de cinema.

Entre el 7 i el 28 de Gener estan programades diverses activitats per a tots els nens de les escoles del poble i algunes dels pobles veïns, amb activitats de lectura lliure i explicació de contes.

CAL ressaltar dintre de la Fira, el treball de recull de contes i poemes, que desde fa 3 anys porten a terme els nens de les nostres escoles, amb la col·laboració dels mestres, i del Ajuntament, que confecciona els llibres de recull de tots aquests treballs.

★HORO.
Michael Ende
Ed. Juvenil Alfaguara

LIBROS

★LEYENDAS DEL PLANETA TIAMYSIS. ★L'ANIVERSARI.
Joan Manuel Gisbert Miquel Martí i Pol
Col. Austral Juvenil Carme Solé Vendrell
Ed. Espasa Calpe. Ed. Hysos

Cuentos

★LA LLUÏA DE TANDON.
Mercè Canela
Ed. La Magrana

EDITORIAL

La darrera setmana d'Octubre varen ésser convocades manifestacions per tota Europa a favor de la pau i contra el desarmament sota el lema "Volem la Pau, Ara".

A Barcelona, cap i casal de Catalunya, la crida va tenir una resposta mínima 6.000 persones aproximadament; a Roma 1.000.000; a Bonn 300.000; La Haya 500.000, etc...

Aquesta presència testimonial indica una manca de sensibilitat dels ciutadans per aquests temes.

Mitjançant L'OPINIÓ, volem ajudar a crear una consciència de la gravetat del moment actual i volem quedar constància de que només amb la pressió pacífica de tots nosaltres podrem aconseguir refrenar la carrera d'armaments que duu a terme les dues superpotències.

Prou a la instal·lació de missils a Europa i a la resta del Món. Fem la guerra a la guerra i guanyarem la Pau.

QUEREMOS LA PAZ, AHORA

Hacia mucho frío en la madrugada del día 20 de Enero. El año 84 era más frío que los anteriores, en cambio el mundo estaba ardiendo en varias guerras locales.

María estaba abriendo la tienda con sus manos heladas, que torpes, no encontraba la cerradura. Súbitamente se dió cuenta de que no eran sus manos las que temblaban, era toda su tienda.

Como cada mañana el despertador de cuartzo de Luis zumbó a la 6 h. Medio dormido buscó el resorte para detenerlo. Luis tenía mucho sueño, se había acostado muy tarde viendo desde su confortable sillón las últimas noticias de la TV., que desde muchos Km. de distancia le traían imágenes de guerra. El despertador seguía sonando pero ahora con un zumbido distinto. Luis se despertó sobresaltado, con angustia al comprender que aquel ruido procedía de la tierra.

Cuando la puerta de la fábrica se abrió para dar paso a las mujeres que salían del turno de noche, un viento fuerte y helado bajaba por la riera; las mujeres se despedían con cansancio y sueño el los ojos. De repente, vieron asombradas como el cielo cambiaba de color. El bramido que oían ya no era de los telares. El viento helado se tornaba ardiente...

Las primeras ráfagas de calor derribaron a María, sin saber que pasaba vió que las ramas se cas de los árboles se inflamaban, no vió nada más, un fuerte resplandor la dejó ciega.

Luis se levantó de un salto, no pudo gritar, el ca-

lor lo asfixiaba. Lo comprendió todo, había estallado una bomba nuclear cerca de Premiá de Dalt.

Las ropas de las mujeres que estaban saliendo de la fábrica ardían. La presión de la explosión les había reventado los tímpanos, ya no podían oír el estruendo de las casas al derrumbarse.

Ya no se podía hacer nada y María si pudiera, lloraría por haberse burlado de los pacifistas en lugar de unirse a ellos para detener una guerra que ella había creído imposible.

Caído en el suelo y mientras sobre su cuerpo calcinado caían las paredes de su lujosa casa, Luis se arrepintió de su egoísmo que le hizo pensar que a él la guerra no le afectaría e indiferente desoyó las demandas de solidaridad que le lanzaron los que lucharon por la paz y el desarme.

Los cuerpos de las trabajadoras se esparcían por la Riera y cada una de ellas antes de morir entendió que por su indiferencia y despreocupación había ayudado a que ahora Premiá de Dalt fuera solamente un montón de ruinas y cadáveres quemados.

.....

Hoy todavía estamos a tiempo, quizás mañana ya no, si queremos la PAZ luchemos todos por ella ahora.

Porque, queridos lectores, todo en la vida se consigue con la lucha, luchemos por ella y si ganamos habremos ganado la vida, habremos ganado la paz.

ENTREVISTA

CONCHITA

"ASISTENTA SOCIAL"

Acababan de dar las siete de la tarde cuando entramos en el local que el Ayuntamiento tiene en el Barrio Cotet. Habíamos quedado con Conchita, la Asistente Social de Premiá de Dalt para charlar un rato. Cuando llegamos tenía una visita: Aprovechamos la espera para observar la distribución del local. Un largo y estrecho pasillo con sillas a ambos lados, todo cubierto con un papel estampado oscuro y barroco que reduce aún más sus dimensiones. Al fondo, tres puertas: el despacho de Conchita, el de la comadrona y la ATS y el lavabo.

Se abre la puerta de la salita de la Asistente Social. Sale una señora con un niño pequeño. Conchita la acompaña hasta la puerta, mientras siguen hablando. "Enseguida estoy con vosotros "nos dice en un paréntesis.

Entramos. Enseguida se rompe el hielo. Descubrimos entonces que la tristeza del local no tiene excesiva importancia: ella consigue que lo olvides al momento con su animación. Nos habla de su trabajo " Resulta difícil definir la función de un Asistente Social. Se trata de organizar y promover recursos en la comunidad y eso quiere decir muchas cosas: buscar un lugar para un anciano solo y sin recursos atender situaciones familiares angustiosas debido a la penuria económica, informar y orientar a muchas personas que me preguntan que hay que hacer para tener un subsidio o una pensión, atender casos de drogadicción y alcoholismo y dirigirlos a las escasas instituciones existentes, trabajar en casos de niños con deficiencias psíquicas"

Conchita habla con las manos. Las mueve constantemente, acompañando con gestos, palabras que surgen con fuerza. Nació en Tarragona, hace treinta y cinco años: no es demasiado alta, aunque tampoco baja. Ojos oscuros y cabello negro y corto. Sonríe constantemente, inspirando confianza. Y así que hablando:

"Dificultades? Hay muchos obstáculos y la insuficiencia de recursos es evidente. Mira, ahora mismo estamos estudiando, con los demás asistentes sociales de la comarca, el problema de los chicos y chicas que, o no consiguen acabar la EGB o que lo

terminan con niveles que no les permiten acceder a la Formación Profesional. Están absolutamente desvinculados del medio escolar y necesitan una alternativa: quizá una escuela de Artes y Oficios, una enseñanza eminentemente práctica que les permitiera incorporarse al mundo del trabajo con un mínimo de condiciones. Es un tema extraordinariamente complejo y que no tendrá solución inmediata, pero estamos trabajando para que sea posible algún día. De todas formas, es evidente que no existe un marco institucional para acoger estos casos que, a menudo, favorecen la aparición de la delincuencia a pequeña escala, la drogadicción"

RESULTA DIFÍCIL DE DEFINIR LA FUNCIÓN DE UN ASISTENTE SOCIAL

A pesar de la impotencia que parece manifestarse a través de sus palabras, Conchita no manifiesta ningún tipo de cansancio; tampoco hace ningún esfuerzo para presentarnos su trabajo como algo difícil y desalentador. Detrás de ella, animando el denso empapelado, hay algunas fotografías: Charlie Rivel y al otro lado, un plano de Premiá de Dalt. Respecto a la insuficiencia de recursos de que dispone, nos dice:

"A nivel de atención psiquiátrica, existe únicamente el centro Psicopedagógico del Maresme, en Mataró, completamente abarrotado y la Clínica Mental de Santa Coloma, que, en condiciones similares, sufre de la insuficiencia general de la asistencia psiquiátrica en Cataluña. En otro terreno, damos cuenta de que no disponemos de ninguna

ASISTIDAS MAS DE DOSCIENTAS FAMILIAS EN CASI DOS AÑOS

Barri Cotet.

- * NI ASOCIACION DE VECINOS
- * NI LOCAL DE JOVENES
- * NI ESCUELA DE ADULTOS
- * NI CENTROS RECREATIVOS

residencia de ancianos, como no sea pagando y logicamente, no todos pueden hacerlo".

La Asistente Social está contratada por el Ayuntamiento, con una dedicación de quince horas semanales, Conchita dedica los martes por la mañana, a las diversas gestiones que debe realizar; los jueves por la mañana está en el Casc Antic y por la tarde en el Barri Cotet, recibiendo visitas y atendiendo consultas. Le pedimos que nos hable de su trabajo concreto en Premiá de Dalt:

"Mirad, empecé en Febrero del 82 y desde entonces he atendido casos de más de doscientas familias de todo el pueblo. En el Barri Cotet, la gente vino a verme enseguida: son frecuentes los casos de familias que, en una situación absolutamente precaria, nos vienen a ver en busca de ayuda. Analizo entonces el caso con detenimiento y busco soluciones a corto y largo plazo, como pueden ser: solicitar del Ayuntamiento ayudas económicas para cubrir necesidades alimenticias, hacer gestiones para evitar que les corten la luz o el agua, buscar algún trabajo, detectar y atender los posibles trastornos que existen en la base del problema (alcoholismo, situaciones psicológicas irregulares, etc...) teniendo en cuenta siempre que mi misión no es tanto solucionar los problemas de la gente como orientarlos para que ellos mismos se los puedan resolver.

No recibo a demasiadas personas del Barri del Remei, quizá porque la situación ahora allí no debe ser tan grave; del Casc Antic de los casos que recuerdo los de atención psiquiátrica son mucho más frecuentes que aquellos que presentan necesidades económicas. Es muy posible que estos tipos de casos no se den tanto en el Barri Cotet porque allí los problemas psicológicos que dan escondidos, ocultos, ante la abrumadora evidencia de los económicos".

En el despachito (quizá tiene seis o siete metros cuadrados) hay una máquina de escribir, teléfono, ficheros, una mesa y cuatro sillas. Detrás de la mesa, llena de papeles, hay una ventana que da a algún lugar. Conchita sigue hablando del Barri Cotet, centro de su actividad:

"Cuando llegué, lo primero que me sorprendió fue la división del barri en dos pueblos. El barri tiene una entidad propia y los problemas son comunes a ambos lados de la Riera- Qué que hace falta? Muchas cosas, claro, pero sobretodo que se contemplen los problemas como problemas de todo el barri y no de una sola parte, es decir, es necesario que los dos Ayuntamientos intenten llevar a cabo una serie de actuaciones

**LAS ESCUELAS
NECESITAN
UN PSICOLOGO**

nes que sólo serán efectivas si son mancomunadas. Dejando esto por sentado, al Barrio le falta una Asociación de Vecinos, un local para los jóvenes, un Centro Recreativo.. La inexistencia de un movimiento asociativo y de una educación del tiempo libre de los niños y jóvenes dificultan tremendamente la actividad de asistencia social, además de reflejar una situación de anormalidad y marginación. Es preciso también que el barrio cuente con un servicio propio de asistencia sanitaria, igualmente mancomunado, una escuela propia con comedor (con ello podríamos solventar algunos problemas de alimentación a base de becas). La escuela necesita también un psicólogo que pudiera ayudarnos a los maestros y a mí. Hace falta también un local para los ancianos y una escuela de adultos....La lista es interminable. Finalmente, yo debería dedicar el doble de horas de las que ahora dedico, aunque ya superamos ampliamente las que estipula el contrato con el Ayuntamiento".

A propósito, como ves la actitud del Ayuntamiento ante los problemas que se te van planteando?

"Bueno, la relación siempre ha sido muy cordial, aunque, como te diría yo?... les falta un poco más de iniciativa, no?".

Nuestra charla con Conchita terminó a las diez de la noche, no porqué no tuviéramos mucho de que hablar todavía sinó porque había que ir a cenar.

La niebla, densa, cubría las calles del Barrio Cotet - silenciosos - cuando nos despedimos de ella. Gracias y hasta pronto!

Asistent Social :

Dijous : 10 h. a 1 h. a l'Ajuntament.

Dijous : de 4 a 7 h. al Barri Santa Ana-Ti6.

Oficines Municipals :

Canvi d'horari : Barri Santa Ana-Ti6 :
Dilluns i Dijous de 7 - 8 hores.

PILAR FUXET

JOSEP MARIA ALTÉS

XARCUTERIA

Ca La Teta

PASTISSERIA

★ ★ ★ ★ ★
★ tope GÜAI ★ ★ ★ ★ ★

Excúsam'm si t'he fet anar malament en entregar-te tan tard la col.laboració. Ja sé que si les coses no s'entreguen a temps tot es desballesta. Per això et demano excuses, perquè jo sóc un home que sempre m'ha agradat el seny i que vaig per feina. He de reconèixer que em va agradar que em demanessis la meva col.laboració i em plau que sigueu uns xicots tan trempats. A mi sempre m'ha agradat fer país. Es clar que ja et vaig dir que en aquest moment no sóc militant de Convergència, però tu vas insistir i em vas convèncer amb allò de que continuava pensant com els convergents i que havia estat molt amic d'en Jordi Pujol. No et pensis, però, que la meva col.laboració serà com aquella poca-soltada del Nacho. Jo ja li vaig dir al seupare amb qui m'uneix una antiga amistat: aquest fill meu és un bocamoll, i ell em va contestar, la joventut d'avui ja se sap. I afegí: Es clar com que tu ets solter no saps el pa que hi couen. Però en fi, deixem-ho córrer i anem al que ens interessa. A mi, sincerament, Premià de Dalt es un poble que m'ha agradat sempre molt. Fixa't que ja ho deia el vell Just: "Premià de Dalt es el mirall del Maresme". Oh, i fins i tot arapodriem dir que Premià és el mirall de Catalunya perquè és clar el President vesteix molt, he! gracies a Déu i la mala política dels socialistes, el poble de Premià pensa com ha de pensar. No més cal veure les últimes eleccions. Si t'he de ser franc el Premià de l'utopista en avall no m'ha interessat mai gaire, però, noi, vots son vots, i com que estàvem una mica acollonits no se'ns van parà mosques a l'hora d'emprar segons quins mètodes de "convicció electoral" (ara ja es pot dir, no és secret de sumari). Bé, em sembla que m'he tornat a desviar del tema, però no sé què més dir-te.

Pere PROFIT CATALÀ
(ex militant de CDC)

RADIO
Premià de Dalt

FM 105.5 75115 72

HAZTE SOCIO DE LA LIBERTAD.

Nombre: _____
Direccion: _____
Desde recibir informacion para afiliarme a la seccion española de Amnesty International (Escuse el apartado de Madrid 30 318 de Barcelona 5 1211)
AMNESTY INTERNATIONAL

Davant les recents obres de reforma que s'han dut a terme a l'edifici de la BENEFICA, l'Opinió ha cregut oportú fer-vos cinc cèntims de la història que aquesta entitat, ara ja desapareguda, ha protagonitzat en la vida social del Poble en un temps on l'ajut col·lectiu a nivell social, econòmic i cultural era prou necessitat.

La Benèfica, abans de passar a ser el que la majoria de persones de Premià de Dalt coneixem com a Benèfica, era la GERMANDAT DE SANT DOMINGO.

La Germendat, va començar les reunions socials a Can Pau Cama, al cap d'un temps, al disoldre's la Germendat i degut a causes polítiques; els uns van fundar el Sant Jaume seguint si més no una línia política de dretes. Els altres, amb una ideologia més esquerrana van seguir com a Germendat, traslladant-se de Can Pau Cama a on actualment encara hi viu en Papet Más Castells.

Més tard, els associats a la Germendat van començar a fer les reunions al bar del Sr. Ramón (actual edifici de la Benèfica) el qual, pertanyia a la família de Can Pretxic. Aquest, en agafar la jubilació va deixar el bar i al no tenir cap descendent directe perquè els seus fills ja havien mort i el seu nebot (el pare d'en Jaume Camilo) tampoc en volia saber res, el local es quedà sense propietari. Aleshores, la Família Pretxic va decidir vendre tot l'edifici; bar i vivenda, donant preferència als homes que formaven la Germendat de Sant Domingo.

Així doncs, a l'any 1917 la Germendat comprava tot l'edifici a la Família de Can Pretxic, constituint-se com a Societat Recreativa, Constructiva i de Socors Mútuls LA BENEFICA a l'any 1918.

Durant els primers anys de la Societat la Benèfica,

l'edifici continuava funcionant únicament com a bar. Més tard, els associats van decidir fer-hi fermes reformes a fi de donar més dinamisme a l'Entitat: Es va reformar el bar de dalt a baix, es va col·locar mosaic per tots els locals, es van acondicionar els quartos de la part superior, on hi havia la vivenda de l'antic propietari, en comodades sales per a biblioteca, reunions etc..., es va construir a la part del darrera la sala per a fer-hi teatre etc...

Una de les primeres entitats que hi va haver a la Benèfica, fou la Coral Diana que anys més tard de la seva fundació es va disoldre passant a anomenar-se altre vegada Agrupació Coral Diana. Aquesta agrupació, tenia una bandera enloc d'un estandart, la qual estava brodada d'or. Doncs bé, amb l'entrada dels Nationals a Premià de dalt aquesta bandera va desaparèixer misteriosament. Hi va haver algun rumor que deia que amb la bandera s'havia confeccionat el vestit de la Mare de Déu de la Cisa, però avui dia encara ningú sap si és del tot ben bé cert.

Amb la Guerra Civil, la Benèfica va jugar un paper molt important en la vida del poble; ajuts a les famílies més pobres, centre de reunions, acolliment pels infants, etc. Acabada la Guerra Civil, tot l'edifici fou incautat, expulsant als associats i dissolvent legalment -segons les lleis franquistes- l'Entitat.

• • • • •

LA BENÈFICA; ORGANITZACIÓ INTERNA.

El 12 de Juliol de 1917, es reunien a Premià de Dalt els Sr. Martín Artigas Pí, Antonio Puig i Puig, Josep Xarrier, Pere Pagès i Salvador castells, per formar la primera junta provisional a fi efecte d'el-laborar el primer estatut de la Societat la Benèfica.

La Societat tenia com a principal objectiu, proporcionar als seus associats un honest esbargiment, una vàlida cultura social i socórrer sempre que fos necessari als seus socis.

Dels locals que hi havia, un estava dedicat a servei de bar, els altres estaven repartits per biblioteca, gabinet de diaris, sala de reunions, etc.

Per ingressar a la societat calia tenir catorze anys i no passar dels quaranta així com també, tenir una conducta d'acord amb les costums vigents i gaudir de bona salut. El cost d'ingrés a l'entitat era de tres pessetes en concepte d'entrada i una mensual. El bar es feia funcionar a través dels associats, els quals tenien el dret de servir-hi, seguint el sistema rotatiu; si un soci no volia servir havia de pagar dues pessetes de multa a l'entitat.

La Benèfica estava dividida en tres seccions: His-senda, Foment i Esplai i

Socor Mutu, les quals esta-ven governades per tres per-sones elegides democràtica-ment, i substituïbles cada quatre anys. Aquestes perso-nes però, tenien per damunt a la Junta Directiva de l'Entitat la qual, també etava formada per persones escollides democràticament.

La Societat es mantenia de les quotes dels socis, dels ingressos del bar i del lloguer de la sala de teatre per a: espectacles, ballades o qualsevol altre activitat no perturbadora de l'ordre públic.

Per les persones que for-maven part de la Societat, aquesta preveia el pagament d'uns subcidis a les fami-lies que per motius de tre-ball, enfermetat etc. no ingresaven el suficient di-ner per a poder menjar. El subcidi però, havia d'anar acompanyat d'un certificat metge que acredités a l'as-sociat com a malalt. I si aquest durant la malaltia surtia de casa i anava al bar, a jugar a cartes o al dominó, deixava de cobrar el subsidi. Únicament es permetia sortir al malalt a passejar pel carrer sempre i quan el grau de malaltia ho permetés.

La quantitat de diners per cobrar el subsidi bascu-lava entre les tres i les dues pessetes cinquanta dia-ries, segons el tipus d'en-fermetat: Medicina, Cirujia major i menor per una banda, i convalescent per l'altra.

NOTA:

Dossier en
Preparación:

- El local de la Benèfica durante la Dictadura.
1939-1975
- La Benèfica Hoy...
1976-1984...

CRONICA

Terminada la sesión del Pleno Municipal de noviembre, la redacción de L'OPINIÓ, se interesó sobre una serie de temas, y nos lanzamos magnetófono en mano a formular las siguientes preguntas a nuestros concejales. La primera fué sobre que pasará una vez abierta definitivamente el local de La Benèfica, y que tipo de actividades se podrán realizar, por ejemplo la utilización de los locales por la AA.VV., grupos de juventud, etc. La contestación fué bastante clarificante. CiU (Pere Albós) nos dice, que no existe ningún impedimento legal por el que se evite el uso del local por otros grupos que no sean los de la Tercera Edad, aunque sí, esto está pendiente de su regulación y de algún que otro conflicto con la Caixa Layetana. El grupo Socialista (Lluís Golart) afirma, que el local de La Benèfica no solo tiene que ser para la Tercera edad sino que tendría que utilizarse para las actividades de otros grupos o asociaciones. Lo mismo nos indica el representante Ind. (Lluís Berges) pero reduciendo la utilización del local a la planta superior para grupos o Asociaciones y la planta baja de uso exclusivo para la Tercera Edad. Entesa d'Esquerra (Joan Comas), piensa que son muchas las presiones a la hora de decidir, "la mayoría aritmética es incontestable", y duda que el equipo de Gobierno esté de acuerdo en una Benèfica para el pueblo. En definitiva todo se queda en buenas palabras, las mismas que al ser interrogados sobre la "Casa de les Monges". CiU y E.E. estan por conseguir el local y su utilización para actividades del pueblo,

JOAN COMAS (E.E.)

Casa de la Cultura, etc... Tenemos que destacar el desconocimiento del representante del PSC sobre la existencia de esta posibilidad. Lo que sí queda claro son las dificultades que pone la Iglesia y en concreto la parroquia.

La última pregunta se relaciona con la posibilidad de que el municipio de Premià de Dalt sea declarada Zona des nuclearizada, y así sumarnos a las propuestas y resoluciones que muchos Ayuntamientos han llevado a cabo, y dar a entender a los ciudadanos, que las armas atómicas, la guerra, y todo lo que atenta a la libertad no tiene cabida en Premià de Dalt, una cuestión puramente ética pero sin duda positiva. Ante la pregunta hay que destacar la respuesta de Pere Albós, "no nos lo hemos planteado",

(no se plantean la Paz en el mundo Srs de CiU)-, Y el desconocimiento del tema del Sr. Ind. "mal iríamos si nos llegan a colocar una bomba aquí", -(que no és esto lo que le preguntábamos, infórme se un poco y lea mejor los periódicos)-.

PERE ALBÓS (CIU)

En los grupos de la oposición la cuestión está mucho más clara, tanto para el PSC como para E.E. Estan de acuerdo en llevar próximamente la propuesta al Pleno Municipal.

-Corresponsal.

- **NOTA DE REDACCION:** Tenemos muy claro que un escrito, nunca podrá sustituir la presencia personal y activa en las sesiones municipales. Aún así, esta nueva sección es un intento de acercar a la población, las opiniones de las fuerzas políticas que nos representan en el Ayuntamiento. En este apartado de Crónica tenemos que informar de lo tratado en el último Pleno, pero por cuestiones de espacio no puede ser, otra vez será.

ESCOLAR

EL DEPORTE escolar en Premià de Dalt ha experimentado un gran auge últimamente, este hecho ha sido debido a la unión de las escuelas públicas Sta Anna - Marià Manent y las de Premià de Mar con objeto de realizar conjuntamente diversas actividades deportivas.

ASIMISMO se formó una comisión del deporte escolar formada por miembros de la Asociación de Padres, cuya labor será coordinar todas las actividades que se lleven a cabo a este nivel. De la Escuela Sta. Anna - Marià Manent se eligieron a dos representantes que estarán presentes en la citada comisión. Creemos que como primer paso es algo positivo a valorar, en el mundo del deporte en general y muy particularmente en el escolar, pues hemos de ser conscientes que son alrededor de 200 niños que a través de la Asociación de Padres practican diferentes modalidades deportivas.

POR otra parte os comunicamos que se han reunido todas las entidades deportivas existentes en la actualidad con el fin de elegir a cinco personas que han de representar al deporte de Premià de Dalt en el Consejo Comarcal de Deportes. Dichas personas son:

- Rafael Camara (Concejal Deportes)
- Juan Espejo y Juan Ladevesa (Representantes del deporte escolar).
- Miguel Riera (Representante de Entidades Deportivas).

PREMIA DE DALT

a l'abast de tothom

CONVERSES POLITIQUES ENTRE CRISTÒFOL I CORNELIUS

Cristòfol, caminant distret, s'ha topat amb Cornelius que el saluda amablement i s'interessa pel motiu que sembla preocupar al seu amic. Entre els dos té lloc la següent conversa:

CORN -I, doncs, ja no saludes els amics?

CRIST-Perdona, noi, que hi ha?

CORN -Anar fent, ve-t'ho aquí. Tu en canvi anaves molt capficat...

CRIST-Sí, una mica. Li donava voltes a unes qüestions. Es que justament vinc d'escoltar una xerrada que ha fet un tal senyor P. Ha estat francament interessant.

CORN -Ah! La conferència anunciada des de la setmana passada! Jo vaig pensar que seria avorrida. Tractava de política, oi?

CRIST-Sí, concretament es titulava " Política i convivència " Però hi ha hagut nombroses preguntes i, fet i fet, ha esdevingut una discussió... una discussió civilitzada, la qual cosa es sempre agradable. M'ha servit per a aclarir algunes coses.

CORN -Com què?

CRIST-mmmm..., bé... saps què és un règim polític?

CORN -La Política? Uns quans que s'ho manegen tot.

CRIST-No em referia als polítics. A més potser no tots són iguals. En tot cas, hi ha els polítics però hi ha també les institucions el cos de lleis...

CORN -Ah! Tu vols dir l'Estat...

CRIST-No exactament. Mira; es tracta d'ordenar d'alguna manera la convivència, això que anomenem societat, i hi ha naturalment maneres molt diverses de fer-ho.

CORN -Vaja, i això és el règim polític? La manera d'organitzar la convivència en una societat?

CRIST-Exactament. I l'Estat és certament la part més important d'un règim polític, ja que a través dels seus òrgans fa funcionar-millor o pitjor- política, econòmica, jurídica i administrativament la societat.

CORN -Uí, Uí! Això es complica... Com ho fa funcionar?

CRIST-Ja veig que t'auria convingut d'anar a la conferència.

CORN -Potser sí, ara que ho dius.

Miquel MONTSERRAT

ESPORT

Hablamos con Salvador Carmona, Presidente del Club Petanca Premià de Dalt (Sección-Futbol).

L'OPINIO- ¿Cuanto tiempo en el cargo de Presidente?

S.CARMONA- Poco, solo desde el mes de julio de este mismo año.

L'OPINIO- ¿Como ha encontrado el Club en el momento de tomar la Dirección, y que piensa hacer para mejorarlo?

S.CARMONA- Creo que mis antecesores han hecho mucho y bien dentro de sus posibilidades para mejorarlo, y mi deseo es, continuando la misma línea luchar para que nuestro Club tenga todas las mejoras que merece. Se que esto no es fácil, pero con la ayuda de mis compañeros de Junta, socios y jugadores espero lograrlo.

L'OPINIO- ¿En que fecha fué fundado?

S.CARMONA- En el año 1974 por un grupo de amigos que querían jugar, formaron un equipo, y así empezó todo.

L'OPINIO- ¿De cuantos jugadores disponen y como se distribuyen?

S.CARMONA- Por ahora con 110 que incluyen a: 3º Regional, Aficionados, Juveniles, Infantiles, Alevines y Benjamines.

L'OPINIO- ¿Como llevan la actual campaña deportiva estos equipos?

S.CARMONA- Creo que bien, tenemos un 3º Regional en 5º lugar y el resto de equipos se mantienen en zonas cómodas de la clasificación, y teniendo en cuenta los medios con que contamos es para sentirse satisfecho, y yo lo estoy.

L'OPINIO- ¿La cantera ha dado algún jugador destacado?

S.CARMONA- Sí, han sido varios los que a lo largo de nuestra vida deportiva han fichado por otros Clubs. Los mas recientes son Cristobal Sanchez, que hoy juega en el Juvenil del Barcelona, y David Chiva que ha fichado por el infantil de la Asociación Deportiva Damm.

L'OPINIO- ¿Como subvencionan los gastos del Club, y que ayudas reciben de estamentos oficiales?

S.CARMONA- Se mantiene preferentemente con la aportación de los socios (unos 175), y sobre todo por el esfuerzo de un grupo (no muy numeroso), que con gran voluntad aportan su trabajo personal; vendiendo números de una rifa que hacemos, transportando a los jugadores en sus desplazamientos, haciendo de entrenadores, y muchas cosas más, con esto quiero decir que la ayuda económica es necesaria, pero es más importante la participación de todos en las tareas que la Asociación precisa para su buena marcha. Y en cuanto al Ayuntamiento, recibimos una cantidad en metálico y, por ahora hemos sido bien atendidos en todas nuestras peticiones, aunque nosotros, conscientes de sus posibilidades, no pedimos mucho; como ejemplo podemos citar la pintura de las casetas y el agua caliente en las duchas.

L'OPINIO- Y por último. ¿Que consejo daría Vd. a un padre que quisiera que su hijo jugara al fútbol?

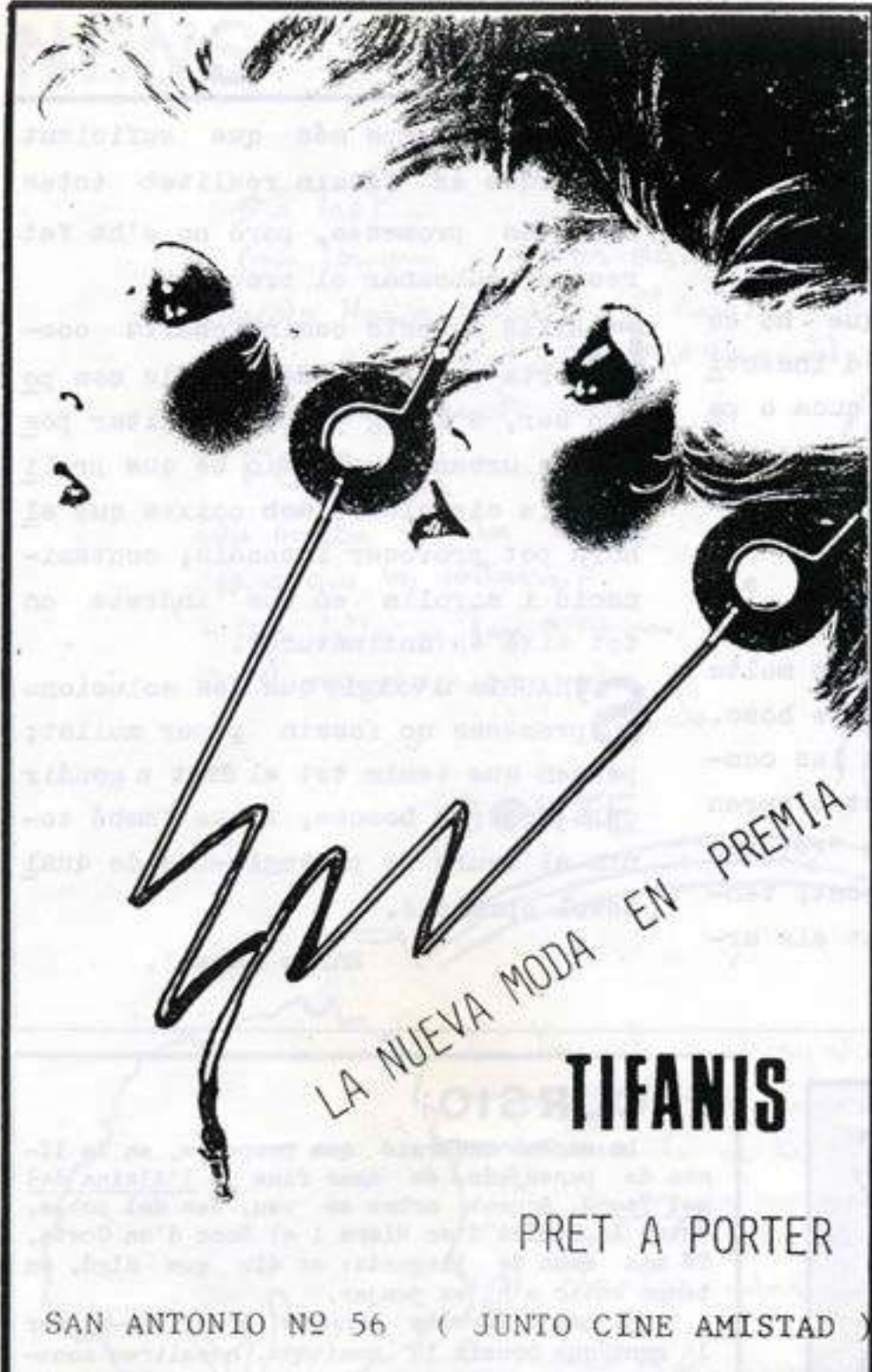
S.CARMONA- Que lo ponga en algún Club donde lo pueda practicar, pero sobre todo que no lo deje solo y que como padre colabore en la buena marcha del Club, esto dará seguridad a su hijo. Mario Gomez.

El C.S. Sant Jaume, ja va en primer lloc del seu grup. Després del paper força correcte que va fer en el passat torneig comarcal del Maresme; el Sant Jaume ha començat

amb bon peu, la seva participació al torneig d'agost pirants a 3ª on després de set jornades ja va en primer lloc del seu grup, amb sis punts i mig.

Xavier Rafanell.

CRÒNIQUES MARIANES

La darrera proposta d'un dels membres de la casa dels Trons ha fet forrolla. La idea, que ha estat lleuçada pel senyor Alcàsser, és simple i adient com totes les idees brillants. Consisteix, en poques paraules, en el següent: si volen solucionar el problema dels "containers", perquè no els hi posem una senyora?

Abans de deixar-vos endur pels vostres impulsos penseu per un moment els avantatges que això podria reportar. A més a més de l'evident millora que es produiria en la netedat dels carrers de la vila, la senyora es podria encarregar d'altres petites feines com, per exemple, del manteniment del nou "xiringuitu" i els urinaris de la petanca, podria amenitzar les vetllades de la riera devan de Sant Jaume, omplir la vila de petits detalls femenins com floreres al cim dels platans degollats... Segur que el capteniment de tots els vilatans se'n veuria afectat, fixeu-vos així en els marits, ben poca n'hi ha que ara treguin les bosses d'escombraries, amb la nova mesura i si es tinguessin bon ull en triar la senyora, hi hauria corredisses. A més qui sap si amb el temps i els drets adquirits, acabarien posant-nos-la a tots la senyora.

Doncs bé, malgrat tot això, hi ha hagut tota mena d'objeccions a la idea. La Secretària s'hi oposa sempre i quan la senyora en qüestió no faci un cursat de patxet i s'integri dintre de la Campanya de Normalització de la Llengua. El senyor Mianral opina que "Ha de tenir el Capital"... sense explicitar quina edició, i el noi de Can "Ossea" es nega al lloguer de la senyora perquè a casa seva no en venen d'aquest material.

Sens dubte serem víctimes altre cop dels interessos crests i el poble cop dels interessos crests i el poble no podrà gaudir dels favors de la senyora dels "containers".

11-11-208) -Rai Queduri

LA NOVA PLAGA.

JA fa més d'un any i mig que les nostres muntanyes es veuen afectades per una "nova plaga" que no es pot combatre amb avionetes d'insecticida ja que no té forma de cuca o papallona maligna, sinó que té una altre textura: es tracta de les torres d'alta tensió. La seva instal·lació va forçar d'obrir camins dins els boscos; aquests es varen fer sense massa miraments, provocant, en molts casos, la destroça del nostre bosc. Els responsables d'això són les companyies elèctriques. Aquestes varen prometre a l'Ajuntament que "repararien" allò que havien provocat, tancant els camins i replantant els arbres malmesos.

A passat temps més que suficient perquè es fessin realitat totes aquestes promeses, però no s'ha fet res per subsanar el problema.

DEIXAR aquests camins oberts comporta una sèrie de perills com poden ser, a llarg plaç, facilitar possibles urbanitzacions o bé que proliferi la circulació amb cotxes que a l'hora pot provocar incendis, contaminació i sorolls en uns indrets on tot això és antinatural.

S'HAURIA d'exigir que les solucions promeses no fossin paper mullat, pensem que tenim tot el dret a gaudir dels nostres boscos, i que també tenim el deure de protegir-los de qualsevol opressió.

Enric Gassol.

EXCURSIÓ:

La segona excursió que proposem, en la línia de passejada, és anar fins a l'Alzina del Mal Temps. Aquest arbre es veu, des del poble entre la Brolla d'en Riera i el Bosc d'en Costa. Té una mena de llegenda: es diu que algú, en temps antic s'hi va penjar.

Hi ha diferents maneres d'arribar-hi per la gent que coneix la muntanya, nosaltres aconsallem pujar pel Torrent del Bosc d'en Costa fins arribar a dalt de la urbanització. Quan s'acaba el camí esfaltat es segueix el camí de sorra fins arribar a la carena. Una vegada aquí recomanem mirar el paisatge, on hi veurem la ciutat de Barcelona. Una mica més amunt tirant per un camí més petit s'arriba a l'alzina del Mal Temps.

NOTA: L'excursió anterior ens la va explicar una àvia del poble i no es va comprovar la seva veracitat. Quan vàrem intentar seguir el recorregut explicat no vàrem poder arribar a la Font del Serenet ja que en alguns trossos el Torrent és ple de verdissar. Seria convenient recuperar els camins de sempre netejant-los de tant en tant, així podríem disfrutar dels racons antics.

Qui tal!
 Ens tornem a trobar aquí, eh? som els alumnes de
 l'escola Maria Mament (6º curs) Aquesta vegada seran
 uns exercis sobre l'article ALARMA del passat número, els que
 posarem en aquesta revista

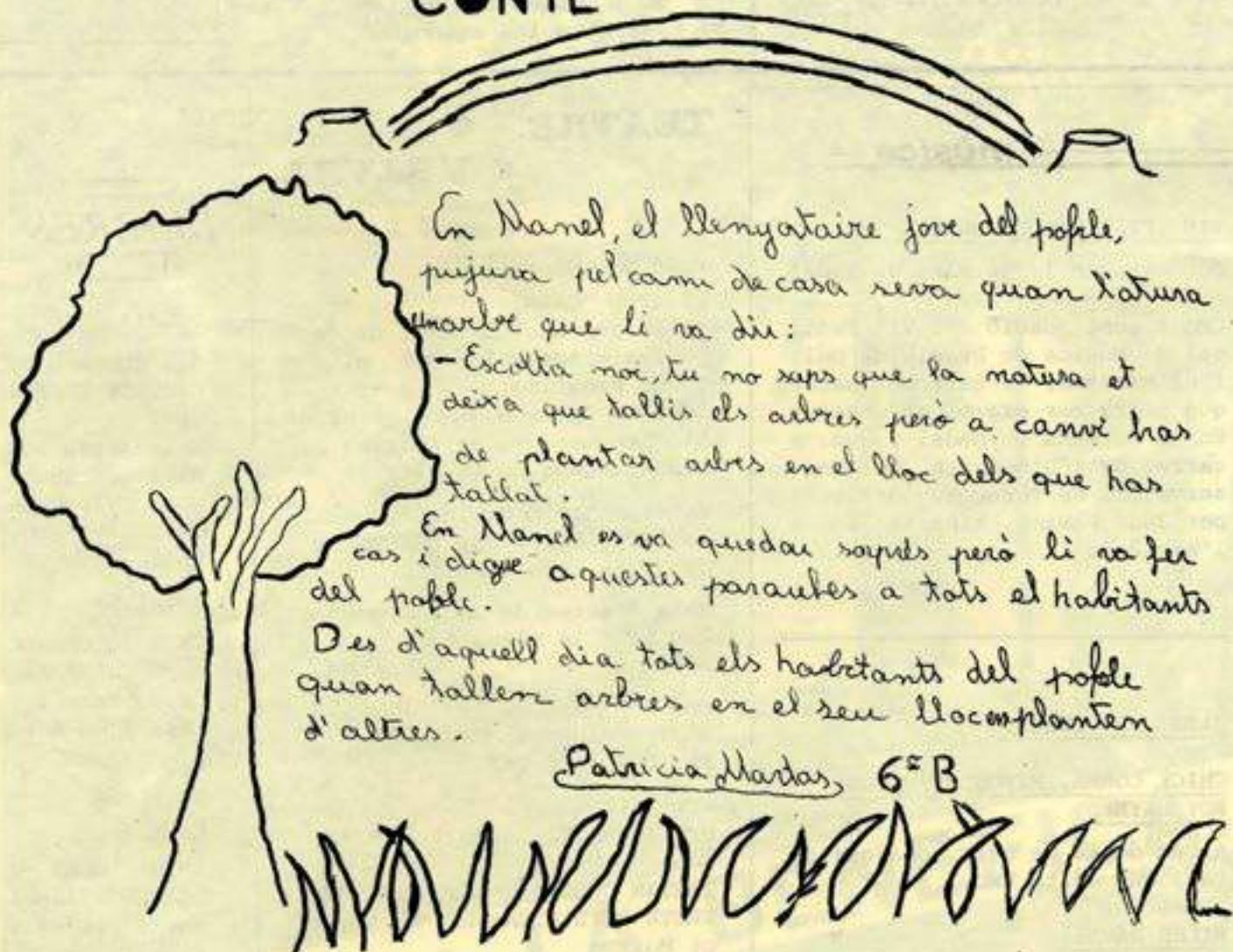
POESIA

Que bonitos son los arboles
 para que los cortarin?
 Si tan bellos y tan hermosos,
 en el mundo pueden estar.

Lilián Ravala 6ºA

CONTE

En Manel, el llenyataire jove del poble,
 pujava pel camí de casa seva quan l'atena
 un arbre que li va dir:

- Escolta noi, tu no saps que la natura et
 deixa que tallis els arbres però a canvi has
 de plantar arbres en el lloc dels que has
 tallat.

En Manel es va quedar sorprès però li va fer
 cas i digué aquestes paraules a tots el habitants
 del poble.

Des d'aquell dia tots els habitants del poble
 quan tallen arbres en el seu lloc plantem
 d'altres.

Patricia Martos, 6ºB

DE tots els mitjans de comunicació social la TV i la ràdio en són els reis. I aquest darrer ha aconseguit neutralitzar molt eficaçment la competència televisiva. La ràdio es pot escoltar sense haver d'estar enganxats a les imatges, ofereix més hores de programació i permet un ventall més ampli d'opcions. No és estrany doncs que els darrers temps a l'ampara d'una situació de tolerància i gràcies a les escasses dificultats tècniques de muntatge hagin proliferat les emissores de caràcter local (que no hem de confondre amb les emissores municipals) algunes amb les idees clares sobre la funció radiofònica i altres amb un caràcter molt espontaneista i amb intencions d'emissora comercial. El caràcter comercial ha portat a algunes i'elles a ser simples imitacions de les emissores d'abast nacional o estatal, amb una programació basada majoritàriament en el fons musical i sense una programació coherent sobre les realitats de la població on estan situades, ja siguin socials, ja siguin culturals. No sé si serà això el que s'acabarà imposant, però sempre cal pensar que si aquesta és la tendència "de savia és rectificar".

Valerià Pujol.

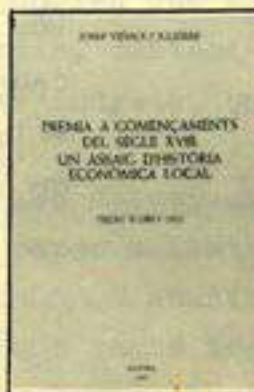
SANT JAUME :

Ens assabentem que la Societat Cultural Sant Jaume té cursada una sol·licitud d'ajuda econòmica al Departament de Difusió Cultural de la Generalitat. Amb aquest ajud, que sembla molt probable, Sant Jaume podria assegurar-se de complementar la seva activitat que és ben viva en l'aspecte esportiu, civí i recreatiu, amb una vitalització i consolidació de l'acció cultural que realitza a través de la seva Secció d'Arts i Lletres.

ARTS I LLETRES:

Una novetat que considerem molt important per el nostre poble, és la publicació del llibre escrit per Pep Viñals **PREMIÀ A COMENÇAMENTS DEL S. XVIII**, premi ILURO - 82, de la Caixa LAIETANA.

Ha estat presentat darrerament a la Societat Cultural Sant Jaume i pensem que és tema per parlar-hi molta atenció.

música

VIÈ FESTIVAL DE MÚSICA

Concert, en la setmana de Nadal

Com a continuació del VIè Festival de Música de Premià de Dalt i el Maresme, és gairebé segur que podrà ser ofert un Concert en la setmana de Nadal, que, a càrrec de l'Orquestra del Conservatori de Tàrrrega, dirigida per Joan Pàmies, tindria lloc a l'Església.

JAZZ - DISCS

CHICK COREA, MIROSLAV VITOUS, ROY HAYNES.

Album doble de molt bona qualitat, que edita EMC.

MILES DAVIS.

L'últim treball d'aquest mestre del jazz. CBS S-25395.

TEATRE ● ● ● TEATRE

A PREMIÀ DE DALT

El grup "CARNESTOLTES", organitza per Sant Esteve, un espectacle teatral, amb el següent programa :
Diorama de contes i cançons Nadalenques, escenificades per nens i nenes de la vila.

Representació de la peça còmica "TOTS BOJOS PER UNA TORRA" de J. Ferrero i Martí.

Sala d'actes de Sant Jaume a les 6 de la tarda.

A VILASSAR DE DALT

MORT ACCIDENTAL D'UN ANARQUISTA. de Darío Fo.

Grup G.E.A., el 17 de Desembre a les 22 hores.

TARTAN DELS MICOS CONTRA L'ESTRETA DE L'EIXAMPLE, de Terenci Moix.

Colectiu EIXART, el 28 de Gener a les 22 hores.

LLIBRES

POESIA

A L'OMBRA D'UN CAPVESPRES OBSCUR.

Estanislau Boada i Montagut.
Col. Balanguera n°31. Ed. Moll.

NOVEL·LA

UNITATS DE XOC
Pere Calders.
Col. Cara i Creu n°38 Ed. 62.

NOVEL·LA - FICCIÓ.

EN UN LUGAR - LLAMADO TIERRA
Jordi Sierra i Fabra.
Col. Gran Angular n°32 Ed. S.M.